

REVERENDISSIMO
ET
CELSISSIMO
S. R. I. PRINCIPI
AC
DOMINO
D. FRANCISCO
CHRISTOPHORO
DEI GRATIA
EPISCOPO SPIRENSI,
S. R. I.
PRINCIPI
ECCLESIAE PRINCIPALIS WEISSENBURGENSIS
PRÆPOSITO &c. &c.
*PRINCIPI AC DOMINO MEO
CLEMENTISSIMO.*

REVERENDISSIME
AC
CELSISSIME
PRINCEPS
DOMINE, DOMINE
CLEMENTISSIME.

oles Sapiientissimus Præsul sopbis, Me-
cenas literatis, Pater patriæ Tuis fa-
vere, facilémque præbere aditum. Hac
provocatus magni animi Tui principali
munificentia, cum thesuum mearum lu-
cubrationisque præsentis patronum cir-
cumspicerem, ausus sum sublimi solio Tuo cum qua-
dam, ut ita dicam, confidentia propiùs adrepere, te-
nuésque pagellas velut pietatis submississimæ, obsequii-
que debitum pignus, sacratis digitis Tuis inserere.
Neque, quo minus eas Tibi consecrarem, exiguitate
operis deterrebar: suum enim oceano vedligal non
profluentes duntaxat, nobilésque amnes, sed exilia
etiam flumina & rivuli pensitant. Quamquam utcun-
que

que leve fit moleculà suâ, quod dedico, opusculum
subque apparatu humile ac obscurum; rei tamen,
quam tractat, magnitudine dignum est magno Præsu-
le munus, argumento nonnisi summis præsulibus digno
exilitatem paginae illustrante. Nec, quod minima
sint, quæ habeo, Tibi minùs debere me intelligo, con-
ditionis vitæque meæ rationibus arctissimè Tibi obstri-
ctum. De Summo SACERDOTE CHRISTO
Dissertatio agit; & cui potius illam dicarem, cujus
auspiciis tutius, cujus insignita nomine triumpharet illu-
strius, quàm Tuo, REVERENDISSIME ac
CELSISSIME PRINCEPS! qui ipse ma-
gnus in terris CHRISTI SACERDOS admirabili
exardescis zelo, ut velis, summâque polles auctoritate,
ut possis summi SACERDOTIS gloriam tueri;
qui ut summi Sacerdotii vindices educes quàm pluri-
mos, erigis studia subditorum Tuorum, quia per illa
maxime se placere Tibi intelligunt; vocatùsque in sor-
tem Domini, & sanctissimo Sacerdotio unctos peculiari
curâ complecteris, beneficiis auges perennibus, atque
æternis amplificas. Me verò cum acrius intimiùsque in-
spicerem; præterquam quod mea hæc voluntas & vota
forent,

forent, ad Te ut accederem, omnino compellebar, grati officio animi stimulante. Eum, à quo vitam hausi, principalibus obsequiis Tuis adhibitum adultumque, per plurium jam annorum decursum munificentissime sustentas & foves, ut & quiddam melius viverem, Tibi in stirpe surculum enutrienti deberem. Adultiorem me Tuorum in numero Alumnorum Clientumque clementissimè habitum principali Tua beneficentia ita persecutus es, ut patefacto per Te morum optimorum & Sacrae eruditionis stadio, necessariis, quæ eo conduce- rent, subsidiis adjutus, ad Sacra idoneus munia formarer atque evaderem. Paucis: quàm Tibi ex æquo atque uni in terris hos laborum meorum fructus, tenuemque de summo CHRISTI Sacerdotio lucubrationem consecrari oporteat, nullà alià re ad demonstrandum est opus, nisi ut dicatur, quòd magnus sis SACERDOS, & Princeps, & talis, totque titulis meus; ego vicissim re ac nomine non uno Tuus. Di-

gnare itaque devotissimum hoc, quod Celsissimo solio Tuo
advolutus humillime depono, debiti affectus & erga Te
officii vinctual gratioso annutu meis è manibus susci-
pere, Tuo me favore clementiâque protegere porro,
utque in sacris Diceceseos Tuæ obsequiis adolescere &
consenescere liceat, benignissimè annuere. Principa-
lium favorum in perpetuum memor ardentissimis à Cælo
Votis id nullo non tempore evincere contendam, ut
carissimam vitam Tuam longâ annorum serie, uberé-
que benedictionum cælestium accessione auctam orna-
tamque, Ecclesiæ, Patriæ, bonis omnibus, mihi,
quàm diutissimè tueatur. Ita voveo

REVERENDISSIMÆ
CELSITUDNIS TUÆ

Servus ac Cliens infimus.

BERNARDUS ALTH.